

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်

အောက်တိဘာလ ၂၀ ရက်

တရားမအထူးအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
 ဦးသာဏ္ဍား၊ ဦးစိုးဆွန်း၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊
 ဦးအောင်လော်သိန်းနှင့် ဦးမြင့်ဟန်
 တို့ရှေ့တွင်

ဒေါ်သန်းသန်းဆွေ

(ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်အေးသိန်း၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဦးရောင်းတင် *

လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းခဲ့ ဝေပေးစေလို့မှုတွင် ပဏာမဒီကရီ
 ချမှတ်ရာ၌ သက်ဆိုင်သည့် နည်းဥပဒေ။ တရားမကျင့်ထုံး
 ဥပဒေအမိန် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ နှင့် နည်း ဥပဒေ
 ၁၈ တို့၏ ကွာခြားချက်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။။ လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲပေးစေလို့မှုနှင့် လင်မယား

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ်- ၂၃

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၁ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
 မေလ ၃၀ ရက်နဲ့ပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်
 စီကံဂိုဏ်အယူခံမှု။

၂၀၁၄

ဒေဝါန်းသန်းဆွဲ
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေဝါအေးသိန်း၏)

နှင့်

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်

ဦးရောင်းတင်

နှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုက်ဖြစ်သောကြောင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုက် (suit for partition of property) အမှုအမျိုးအစားတွင် အကျိုးဝင်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

တရားမကျင့်ထံးဥပဒေ၊ အမိန့် J ၁၀၁နည်းဥပဒေ ၁၃(၁)ပါပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ပစ္စည်းတစ်ခုခနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စာရင်းရှင်းပေးစေရန်နှင့် တရားရုံး၏ဒီကရီအရထိက်သင့်သည့် အားလှော့စွာ စီမံခန့်ခွဲပေးစေရန် စွဲဆိုသည့် တရားမမှုများတွင် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်ပြီး၊ နည်းဥပဒေ ၁၈ (၂) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ပစ္စည်းခွဲဝေရန်ဖြစ်စေ၊ ယင်း ပစ္စည်းမှအစုတစ်စုကို သီးခြားလက်ဝယ်ရရှိရန်ဖြစ်စေ စွဲဆိုသော တရားမမှုတွင် ပဏာမဒီကရီ ချမှတ်ခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ယခုအမှုသည် လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲစေရန်နှင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုက်ဖြစ်သောကြောင့် တရားရုံးသည် လင်မယား နှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းခွဲဝေရေးအတွက် တရားမကျင့်ထံးဥပဒေအမိန့် J ၁၀၁နည်း ဥပဒေ ၁၈ (၂) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရန်ဖြစ်သည်။ အမိန့် J ၁၀၁နည်းဥပဒေ ၁၈ (၂) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုက် တွင် စာရင်းကောက်ယူရန်အလိုကြာ ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသဖြင့် ခွဲဝေရမည့် ပစ္စည်းကို အတိအလင်း ဖော်ပြကာ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ပဏာမ ဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက် ပစ္စည်းခွဲဝေရေးအတွက်ကော်မရှင်နာခန့်ထား ဆောင်ရွက်စေပြီး ပဏာမဒီကရီပါသတ်မှတ်ချက်နှင့်အညီ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးသည့် အပြီးသတ်ဒီကရီကို ချမှတ်ရန်ဖြစ်သည်။

၂၀၀၄	အယူခံတရားလိုအတွက် -	ဦးဝင်းမြင့်	
ဒေါသန်းသန်းဆွဲ (ကွယ်လွန်သူ)		တရားလွှတ်တော်ရှုံးနေ	
ဒေါအေးသိန်း၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) နှင့် ဦးရောင်းတင်	အယူခံတရားပြိုင်အတွက် -	ဦးကျော်စိန်ဝင်း တရားလွှတ်တော်ရှုံးနေ	
		မြောင်းမြေခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၅ တွင် ဒေါအေးသိန်းက ဦးရောင်းတင်အပေါ် လင်မယားကွာရှင်းပေးစေ လိုမှုနှင့် နှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများခွဲပေးစေလိုမှုစွဲခုံရာ လင်မယားကွာရှင်းခွင့် ရထိက်ကြောင်းနှင့် လက်ထက်ပွားပစ္စည်းများတွင် ထက်ဝက်ရထိက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ဦးရောင်းတင် က ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမ ပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၇ တွင် အယူခံရာ ပလပ်ခံရသဖြင့် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၁ တွင် ဆက်လက်အယူခံတင်သွင်းသည်။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အယူခံမှုကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသခွင့်ပြုပြီး ကွာရှင်းပြတ်ခွင့်ရထိက်ကြောင်း နှင့် လက်ထက်ပွားကျချောင်းများ၏ ထက်ဝက်ကိုရထိက်ကြောင်း ပဏာမ ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ဒေါသန်းသန်းဆွဲ (ကွယ်လွန်သူ ဒေါအေးသိန်း၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) က အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၂၈၄ တွင် လျောက်ထား သောအခါ အောက်ပါပြဿနာကို ပြန်လည်စိစစ်ကြားနာနိုင်ရန် အထူး အယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-	

၂၀၁၄

ဒေါသန်းသန်းဆွဲ
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေါအေးသိန်း၏)

နှင့်
ဦးရောင်းတင်

“လင်မယားကွာရှင်းပေးလိုမှုနှင့် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းခဲ့ပေး
ပေးစေလိုမှုတွင် မည်သည့်ပစ္စည်းသည် လက်ထက်ပွားပစ္စည်း
ဖြစ်သည်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အထက်ပါပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု
ပဏာမဖိုကရှိတွင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် မြောင်းမြေခရိုင်တရားရုံး၊ တရားဝင်ကိုယ်စားလာယ်
စရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်နှင့် ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်တို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီများသည်
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၁) ပါ
ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်းရှိ မရှိ”

အယူခံတရားလို၏ရွှေနေက တရားလို ဒေါအေးသိန်း အဆိုပြု
ထားသော ဝါးခယ်မဖြူ၊ ဈေးရပ်ကွက်၊ ဈေးဖြတ်လမ်း၊ အမှတ်(၁၂) ဟု
ခေါ်တွင်သော တိုက်နှင့်မြေတို့မှာ ထွန်းထွန်းအောင်အမည်ဖြင့် ပြေစာများ
ရှိသော်လည်း ထွန်းထွန်းအောင်မှာ အမည်ခံသာဖြစ်ကြောင်း ဦးရောင်းတင်
၏ ပြန်လှန်ထွက်ဆိုချက်အရ ပေါ်ပေါက်နေကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ်
(၁) အိမ်တက်မဂ်လာဖိတ်ကြားလွှာတွင် အဆိုပါ တိုက်ကို ဦးရောင်းတင်၊
ဒေါအေးသိန်းတို့၏ နေအိမ်ဟုဖော်ပြထားကြောင်းထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဦးရောင်းတင် နှင့် ဒေါအေးသိန်းတို့၏
လက်ထက်ပွားပစ္စည်းဟုမကောက်ယူနိုင်ကြောင်း ပဏာမဖိုကရီချုမှတ်
သည့်အဆင့်တွင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃(၁) ပြဋ္ဌာန်းချက်၊ ဒေါကြည်ကြည်
နှင့် မစွဲမေရီဝိုင်အမှု^(၁)၊ ဦးအောင်ကြွယ် နှင့် မောင်ဖိုးလဝင်းအမှု^(၂)

(၁) ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၁၁-၅၂။

(၂) ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၁၁-၁၅။

၂၀၄

ဒေါသန်းသန်းဆွေ

(ကွယ်လွန်သူ)

ဒေါအေးသန်း၏

တရားဝင်ကိုယ်စားဂျယ်

နှင့်

ဦးရောင်းတင်

များတွင် ပဏာမဖြီကရီချမှတ်ရာတွင် တစ်စုံတစ်ခုသောပစ္စည်းသည် အမွှုပုံတွင် ပါ မပါ ဖော်ပြရန် စောလွန်းသေးကြောင်း၊ မည်သည့်ပစ္စည်းသည်လက်ထက်ပွားဖြစ်သည်စသည်ဖြင့် ပဏာမဖြီကရီတွင် ဆုံးဖြတ်ရန် မဟုတ်ခြင်ာင်းကို လမ်းညွှန်ထုံးပြထားရကြောင်း၊ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စု တရားလွှာတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဖြီကရီမှာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၁) ပါ ပြုဗာန်းချက်နှင့်ညီညွတ်မှုမရှိခြင်ာင်း၊ ဤအထူးအယူခံမှုကိုခွင့်ပြ၍ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှာတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဖြီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုသင့်ခြင်ာင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ ရှေ့နေက ဦးကိုကြီး နှင့် ဒေါပေအမှု^(၁)

တွင် လင်မယားကွာရှင်းပေးရန် နှင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလို့မှုတွင် ပထမ ဦးစွာ ပဏာမဖြီကရီချပေးပြီးမှ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ပြီး အပြီးသတ်ဖြီကရီ ချပေးရမည်ဟု ဥပဒေကမဆိုခြင်ာင်း၊ မူလရုံးကအမှုစစ်ဆေးစဉ်အခါက ပင် မည်သည့်ပစ္စည်းများကို မည်သူရထိုက်သည်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းများကို မည်သူ့လက်ဝယ်ရှိသည်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းကို မည်ကဲ့သို့ ခွဲဝေရမည်အစရို သည်တို့ကို တစ်ပေါင်းတည်းစစ်ဆေး၍ အဆုံးအဖြတ်ပေးပြီးဖြစ်၍ မူလရုံး၏ အမိန့်မှာ အပြီးသတ်ဖြီကရီပင်ဖြစ်သည်ဟု လမ်းညွှန်ထုံးပြထားရကြောင်း၊ သို့ပါ၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှာတ်တော်ချုပ်က အချင်းဖြစ်မော်နှင့် တိုက်ကို ပဏာမဖြီကရီတွင် ထည့်သွင်းဆုံးဖြတ်ခွင့်ရှိသည့်အပြင် ရွှေချောင်းများကို ပါ တိကျစွာခွဲဝေနိုင်ပါက အပြီးသတ်ဖြီကရီပင်ချမှတ်ခွင့်ရှိခြင်ာင်း၊

(၃) ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၁၁-၄။

၂၀၁၄

ဒေါသန်းသန်းဆွဲ

(ကွယ်လွန်သူ)

ဒေါအေးသိန်း၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဦးရောင်းတင်

မိဘမက်အီဘရာဟင်အရစ် (၆) နှင့် အရှာသီဘီအမှု^(၄) တွင် ကွယ်လွန်သူ သေဆုံးချိန်တွင် မျက်မြင်အားဖြင့် အခြားသူပိုင်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်ပစ္စည်းများ၏ ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃(၁) အရ စုစုစုမှုမပြနိုင်ဟုထုံးဖွဲ့ထား ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်တိုက်နှင့် မြတို့မှာ သက်သေခံစာမှတ်စာတမ်း အထောက်အထားများအရလည်းကောင်း၊ သက်ဆိုင်သည့်အထူး ဥပဒေ အရလည်းကောင်း၊ လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းမဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားနေ သည့်အခြေအနေတွင် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က လင်မယား နှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းမဟုတ်ဟု သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၁) ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်း မရှိပါကြောင်း၊ ဤအထူးအယူခံမှုကိုပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျောက်လဲ တင်ပြသည်။

မူလရုံးတရားလို၏ အဆိုလွှာအရ လင်မယားကွာရှင်းပေးစေလိုမှ နှင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုခွဲဆိုခြင်းဖြစ်ပြီး၊ လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများ ကို အဆိုလွှာနှင့်အတူ နောက်ဆက်တဲ့စာရင်းဖြင့် တင်ပြထားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ထိစာရင်းတွင် ဝါးခယ်မမြဲ၊ ဈေးရပ်ကွက်၊ ဈေးဖြတ်လမ်း၊ အမှတ် (၁၂) ဟုခေါ်တွင်သော ၃ ထပ်တိုက်၊ ယင်းတိုက်တည်ရှိရာမြေ နှင့် အကယ်ဒမီတံဆိပ်ပါ ရွှေတုံး ၁၁ တုံးတို့ကို ဖော်ပြထားသည်။

တရားပြိုင်၏ ဈေးလွှာအရ ထိပစ္စည်းများမှာ လင်မယားနှစ်ဦးပိုင် ပစ္စည်းများမဟုတ်ကြောင်း ငြင်းဆိုထားသည်။

တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့နှစ်ဦးလုံးသည် အိမ်ထောင်ကြီးများ ဖြစ်ကြသဖြင့် လက်ထက်ပွားပစ္စည်း၊ ပါရင်းပစ္စည်းစသည်ဖြင့်ရှိနိုင်ပြီး

(၄) ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၁၁-၃၇၃ (တရားလွှတ်တော်)။

၂၀၄

ဒေါသန်းသန်းဆွဲ
(ကွယ်လွန်သူ)
ဒေါအေးသန်း၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဦးရောင်းတင်

မြန်မာစလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အဆိုပါ ပစ္စည်းများအပေါ်တွင် ရရှိမည့်
ဝေစာများမှာလည်း ကွာခြားနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ပစ္စည်းအမျိုးအစားပေါ်
မှတည်၍ ဝေစာချိုးသတ်မှတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲပေးစေလိုမှုနှင့် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်
ပစ္စည်းခွဲဝေးပေးစေလိုမှုဖြစ်သောကြောင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု (Suit
for partition of property) အမှု အမျိုးအစားတွင် အကျိုးဝင်သည်ဟု
ဆိုရပေမည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင် ပဏာမဒီကရီချုမှတ်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ နှင့် ၁၈ တို့တွင်
ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၁) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်း
ထားသည်—

“ 13. (1) Where a suit is for an account of any property
and for its due administration under the decree of the
Court, the Court shall, before passing the final decree,
pass a preliminary decree, ordering such accounts and
inquires to be taken and made, and giving such order
directions as it thinks fit. ”

ယင်းဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၈ (၂) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားချက်
မှာ—

“ 18. Where the Court passes a decree for the partition
of property or for the separate possession of a share
therein, then—

(2) if and in so far as such decree relates to other

immoveable property, or to moveable property, the Court may, if the partition or separation cannot be conveniently made without further inquiry, pass a preliminary decree seclaring the rights of the several parties interested in the property and giving such further directions as may be required. ” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၁၃ (၁) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ပစ္စည်းတစ်ခုခု နှင့်စပ်လျဉ်း၍ စာရင်းရှင်းပေးစေရန်နှင့် တရားရုံး၏ ဒီကရီအရ ထိက်သင့် သည့်အားလျော်စွာ စီမံခန့်ခွဲပေးစေရန်စွဲဆိုသည့် တရားမမှုများတွင် ပဏာမ ဒီကရီချမှတ်ခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်ပြီး၊ နည်းဥပဒေ ၁၈ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်း ချက်သည် ပစ္စည်းခွဲဝေရန်ဖြစ်စေ၊ ယင်းပစ္စည်းမှ အစုတစ်စုကို သီးခြား လက်ဝယ်ရရှိရန်ဖြစ်စေ စွဲဆိုသော တရားမမှုတွင် ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခြင်း နှင့် သက်ဆိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ယခုအမှုသည် လင်မယားကွာရှင်းပြတ်ခဲ့စေရန်နှင့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလို့မှုဖြစ်သောကြောင့် တရားရုံးသည် လင်မယားနှစ်ဦး ပိုင်ပစ္စည်းခွဲဝေရေးအတွက် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၉ (၂) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရန်ဖြစ်သည်။ အမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၈ (၂) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလို့မှုတွင် စာရင်းကောက်ယူရန်အလို့ငှာ ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသဖြင့် စွဲဝေရမည့်ပစ္စည်းကို အတိအလင်းဖော်ပြကာ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ပဏာမ ဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက် ပစ္စည်းခွဲဝေရေးအတွက် ကော်မရှင်နာခန့်ထား ဆောင်ရွက်စေပြီး ပဏာမဒီကရီပါ သတ်မှတ်ချက်နှင့်အညီ ပစ္စည်းခွဲဝေ

၂၀၄

ဒေါသန်းသန်းဆွေ
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေါအေးသိန်း၏
တရားဝင်ကုပ်ယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဦးရောင်းတင်

၂၀၁၄

ဒေါသန်းသန်းဆွဲ
(ကွယ်လွန်သူ
ဒေါအေးသန်း၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ)
နှင့်
ဦးရောင်းတင်

ပေးသည့် အပြီးသတ်ဒိုကရို ချမှတ်ရန်ဖြစ်သည်။

မူလရုံးတရားလိုက လင်မယားကွာရှင်းပေးစေလိုမှန်င့် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ အဆိုလွှာတွင် ခွဲဝေပေးရ မည့်လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းများကို နောက်ဆက်တွဲဖော်သေားဖြင့်အတိအလင်း ဖော်ပြစွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မူလရုံးနှင့်အယူခံတရားရုံး အဆင့်ဆင့်တို့က တရားလို အဆိုပြုစွဲဆိုသော အချင်းဖြစ်မြေနှင့်တိုက်၊ အကယ်ဒီတံဆိပ်ပါရွေတုံး ၁၁ တုံးတို့မှာ လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်လက်ထက်ပွားပစ္စည်း ဟုတ် မဟုတ်ကို ပဏာမဒီကရိုချမှတ်သည့်အဆင့်တွင် သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ မူလခရိုင်တရားရုံးနှင့် ပထမအယူခံရုံးဖြစ်သည့် ဇရာဝတီတိုင်း ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့က တရားလို အဆိုပြုတင်ပြထားသည့် မရွေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းနှင့် ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း ၂ ရပ်လုံး (အချင်းဖြစ်မြေနှင့် ၃ ထပ်တိုက်၊ အကယ်ဒီတံဆိပ်ပါရွေတုံး ၁၁ တုံး) သည် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင် လက်ထက်ပွားပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အချင်းဖြစ် မြေနှင့်တိုက်မှာ လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်လက်ထက်ပွားပစ္စည်း မဟုတ်ကြောင်း၊ အကယ်ဒီ တံဆိပ်ပါရွေတုံး ၁၁ တုံးသည် လက်ထက်ပွားပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုကြောင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ပဏာမဒီကရိုချမှတ်သည့်အဆင့်တွင် တရားလိုစွဲဆိုသည့်ပစ္စည်းများသည် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်လက်ထက်ပွားပစ္စည်းများ ဟုတ် မဟုတ်ကို ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၈ (၂) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်သဖြင့် မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။

အယူခံတရားလိုရှေ့နေကကိုးကားတင်ပြသော ဒေါကြည်ကြည်

၂၀၁၄

ဒေါသန်းသန်းဆွဲ
(ကွယ်လွန်းသူ
ဒေါအေးသိန်း၏
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဦးရောင်းတင်

**နှင့် မစွဲမေရီဝိန် အမှု^(၁)၊ ဦးအောင်ကြွယ် နှင့် မောင်ဖိုးလဝင်း
အမှု^(၂) တို့မှာ အမွှုပုံစံမံခန့်ခွဲပေးစေလိုက် (Administration suit) များဖြစ်
သောကြောင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၁)
နှင့်အညီ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ပဏာမဒီကရီ
ချမှတ်သည့်အဆင့်တွင် မည်သည့်ပစ္စည်းသည် လက်ထက်ပွားပစ္စည်းဖြစ်
သည်။ မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အမွှုပုံပစ္စည်းဖြစ်သည်စသည်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်
ရန် မဟုတ်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ ဆုံးဖြတ်ရန်အတွက် လိုအပ်သလိုစာရင်း
ရှင်းလင်းစုံစမ်းရှိုးမည်ဟု လမ်းညွှန်ထုံးပြထားခြင်းဖြစ်၍ လင်မယား
ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုက်ဖြစ်သည့် ယခုအမှုနှင့်သက်ဆိုင်မှုမရှိချေး။**

ထို့ကြောင့် ကြားနာခဲ့သည့်ပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်းဖြေဆို
ကာ ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွပလပ်လိုက်သည်-

“လင်မယားကွာရှင်းပေးလိုက်နှင့် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းခွဲဝေ
ပေးစေလိုက်တွင် မည်သည့်ပစ္စည်းသည် လက်ထက်ပွားပစ္စည်း
ဖြစ်သည်။ မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အထက်ပါပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု
ပဏာမဒီကရီတွင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် မြောင်းမြေခရိုင်တရားရုံး၊
ဓရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်နှင့် ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်တို့၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီများသည်
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်းဥပဒေ ၁၃ (၁) ပါ
ပြုဗော်ဗျက်နှင့် ညီညွှတ်ရန်မလိုကြောင်း။”

ရွှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။